

borgerlige partier ønsker at frede statsministeren, for nu skal man have jaet til ØMU'en hjem. Det kan vi jo godt se, og vi undrer os ikke over, at statsministeren kontakter sine venner i Det Konservative Folkeparti og Venstre, når der skal ordnes den slags problemer, men det har altså ikke noget at gøre med Folketingets arbejde og Det Udenrigspolitiske Nævn.

(Kort bemærkning).

**Helle Degn (S):**

Til hr. Holger K. Nielsen skal jeg bare sige: Jo, det er naturligvis også indgået i vores analyse af, hvorfor det kan gå så galt i Østrig, at man kan ende med en repræsentation af et parti som Jörg Haiders på 27 pct. Det tolker vi selvfølgelig ligesom hr. Holger K. Nielsen som en form for protest, som et oprør, og jeg gik endda også videre og sagde, at man forsøger at fiske hos en befolkning, som er usikker på konsekvenserne af, at Jerntæppet er faldet, og at grænserne er blevet åbne, og at globaliseringen, de nye markeder, skaber en masse nye betingelser, som den østrigske vælger naturligvis er usikker over for. Der er naturligvis mange former for protester, der har indvirkning på det valgresultat, som ethvert parti selvfølgelig må sætte sig ned og analysere. Det gør vi også i Socialdemokratiet, ligesom jeg går ud fra, at man gør det hos SF.

Til hr. Keld Albrechtsen vil jeg sige, at enhver klog regering vil selvfølgelig respektere både den beretning, der er afgivet af Nævnet, og den vedtagelse, som vil blive vedtaget her i Folketinget i dag, så det går jeg naturligvis også ud fra, at den regering, som Socialdemokratiet står bag og støtter, vil gøre. Det skal der ikke være nogen tvivl om, og det synes jeg heller ikke der skal være efter, at vi er færdige med denne debat.

Til hr. Søren Søndergaard vil jeg sige: Jeg mener både, at statsministeren har truffet den rigtige beslutning, og at der er redegjort for, at når man skal træffe udenrigspolitiske beslutninger, kan der være noget, der hedder en tidsfaktor, og der kan være forskellige modstridende interesser. Tidsfaktoren har her været en særlig komplikation, og det har vi haft en drøftelse af, og det har der også været en vis forståelse for, så derfor mener jeg, at statsministeren kan siges at have handlet i overensstemmelse med det, der har været muligt for ham.

(Kort bemærkning).

**Per Stig Møller (KF):**

Til hr. Søren Søndergaard vil jeg blot sige, at det er vistnok den største næse, nogen statsminister her i Folketingssalen har fået i umindelige tider. Det kalder jeg ikke at frede statsministeren.

Til fru Helle Degn vil jeg sige, at jeg takker for det klare svar. Det er altså ikke en EU-aktion, som kansler Schröder mener, men det mener Socialdemokratiet ikke. Socialdemokratiet svarer, at man vil følge Østrig nøje og se, hvordan Østrig stiller sig. Det vil sige, at man ikke siger som formandskabet, at det her vil blive ved, så længe Haiders parti er med i den østrigske regering, og heraf fremgår det, at det danske Socialdemokrati og den danske regering måske ikke er i overensstemmelse med f.eks. den tyske regering og det portugisiske formandskab.

Det får mig til at sige, at der altså er uenighed mellem de 14 lande både om arten af de sanktioner, man er røget ind i, og om, hvordan forløbet skal være. Men når man ikke aner, hvordan det hele skal slutte, og man også er uenig om, hvad det er, man har gjort, vil jeg godt have lov til at kalde denne beslutningsproces utrolig sjusket og farlig for Europas fremtid, og jeg vil håbe, det er sidste gang, 14 statsministre render rundt og leger udenrigsministre.

(Kort bemærkning).

**Thorkild B. Frandsgaard (FRI):**

Jeg fik ikke svar på mit spørgsmål til den socialdemokratiske ordfører: Hvorfor skal Danmark indføre sanktioner mod et land, hvis regeringsgrundlag er nøjagtig det samme som de grundholdninger, vi har her i vort eget samfund?

Jeg forstod på den socialdemokratiske ordfører, at de sanktioner skulle indføres på grund af noget, man havde hørt under valgkampen. Det kan da ikke være rigtigt, at man gør en så alvorlig ting som at indføre sanktioner mod et land på grundlag af, hvad man har hørt eller set.

De faktiske forhold er regeringsgrundlaget, som jeg har liggende her foran mig, og som jeg citerede fra før. Jeg vil gerne give den socialdemokratiske ordfører en kopi af det, og så vil jeg gerne have svar på, om det virkelig er Socialdemokratiets og regeringens holdning, at fordi man har hørt noget, skal man gribe til så drastiske midler som at indføre sanktioner mod et